

Aantekenen

Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak
Postbus 20019
2500 EA 'S-GRAVENHAGE

Onze referentie : 148/10769102
Behandeld door : Dhr. mr. H. Martens
Doorkiesnummer : 0592-382575
E-mail : h.martens@unive.nl

Assen, concept

Betreft: beroepschrift

Geachte heer/mevrouw,

Namens Maatschap T.A.M. Rasing en W.E.M.G. Rasing-Bourgondiën en familie T.A.M. Rasing, wonende aan de Truisweg 2a 6941 SK te Didam, stel ik beroep in tegen de besluiten van 24 mei 2017 van Gedeputeerde Staten van Gelderland, inhoudende het provinciaal inpassingsplan Windpark Bijvanck en de daarbij behorende vergunningen op grond van de wabo.

Cliënten wensen hun zienswijzen als hier herhaald en ingelast te zien.

Inleiding/belang

Het leefgenot van cliënten wordt door de realisatie van de windpark behoorlijk aangetast. Het gaat niet alleen om geluidhinder en slagschaduw, zoals hieronder wordt toegelicht, maar ook om het continu visueel worden geconfronteerd met de vier grote windturbines. Cliënten werken en leven veel buiten waarbij het zicht op de windturbines niet wordt ontnomen. Ook de leefkeuken geeft uitzicht op de windturbines. Cliënten genieten nu van een natuurlandschap met veel uitzicht tot aan de dorpen Nieuw-Wehl, Angerlo en Loil. Met de komst van het windpark wordt dit uitzicht met name richting Angerlo volledig teniet gedaan. Vooral ook omdat de leefkeuken en het bedrijf uitzicht hebben richting Angerlo.

Effect op paardenhouderij

Cliënten hebben in hun zienswijzen uitgebreid omschreven wat de effecten zullen zijn van het windmolenpark op hun bedrijf, een paardenhouderij. Het bedrijf ligt voor een belangrijk deel binnen de 47 dB-contour. Ook ligt het bedrijf voor een deel binnen de slagschaduwcontour. Paarden zijn gevoelig voor geluidsbelasting en slagschaduw. Cliënten hebben dit onderbouwd middels een rapport van Dierenkliniek Doetinchem-Zeddam. Maar binnen het bedrijf bevinden zich niet alleen maar paarden, maar uiteraard ook cliënten, personeel en eigenaren van de paarden.

Bezoekers zullen die hinder voor henzelf en voor hun paarden meewegen in hun beslissing om gebruik te maken dan wel gebruik te blijven maken van deze paardenhouderij. In de regio zijn meerdere paardenhouderijen en er zijn dan ook ruimschoots alternatieven. Kortom, er is concurrentie. Het is volstrekt aannemelijk dat klanten en potentiële klanten, die alleen maar het beste voor hun paarden willen, niet zullen kiezen voor het bedrijf van cliënten als ze elders kunnen paardenrijden zonder te rijden binnen een geluidscontour en een slagschaduwcontour. Alleen al de vrees dat de paarden hinder zullen ondervinden zullen (potentiële) klanten doen afhaken.

In de zienswijzennota wordt slechts gesteld dat niet aannemelijk is dat slagschaduw en stress negatieve effecten op paarden heeft, onder verwijzing naar de uitspraak abRvS 4 mei 2016 en de daarin uitgebrachte deskundigenbericht. Dit deskundigenbericht is ondergetekende niet bekend en is niet in deze procedure gebracht. Ondergetekende kan dus op dit deskundigenbericht geen reactie geven. Bovendien ging het in de aangehaalde zaak met name om geluid. Cliënten wijzen ook op slagschaduw en de combinatie van geluid en slagschaduw. Bovendien wordt in de zienswijzennota zonder enige motivering gesteld dat de hiervoor genoemde negatieve effecten op de bedrijfsvoering (klanten zullen kiezen voor de concurrent) zich niet zullen voordoen.

De schade die cliënten zullen leiden zal veel groter zijn dan het SAOZ voorspelt. In het rapport van 23 maart 2017 wordt zonder enige motivering aangenomen dat de komst van windturbines niet leidt tot beperkingen in de bedrijfsvoering. Cliënten hebben uitgebreid betoogd dat de windmolens negatieve effecten heeft op hun paardenhouderij. De jaarlijkse vergoeding die cliënten werden aangeboden wijst ook op een veel grotere schade dan dat het SAOZ aanneemt. Ook hier blijkt weer dat verweerder de bijzondere omstandigheden waarin cliënten verkeren onderschat: het exploiteren van een paardenhouderij vlak bij een windmolenpark.

Strijd met de provinciale verordening, geen goede ruimtelijke ordening

Het inpassingsplan in strijd is met artikel 2.7.4.1 en 2.8.1.1 van de Omgevingsverordening en met paragraaf 3.2.2 van de Omgevingsvisie, omdat het windpark anders dan met deze artikelen wordt beoogd geen kwaliteit toevoegt aan het landschap en aan de leefbaarheid ervan, maar daaraan integendeel juist afbreuk doet.

Het windpark wordt geplaatst in zogenaamd waardevol open gebied. Kernwaarden hiervan zijn grootschalige openheid en beperkte aanwezigheid van bebouwing. Deze kernwaarden worden aangetast door de komst van zeer hoge windturbines met obstakellichten.

Verweerder betogen dat de relatie tussen het windpark en het landschap ligt op een hoger schaalniveau en dus niet op de grond. De openheid van het landschap wordt echter beleefd vanaf de grond. En dus moet het plan op die manier worden beoordeeld. Vanaf de grond gezien is het

windpark duidelijk waarneembaar. Zoals wordt verwoord in het rapport van september 2016 over het landschap: het beoogde windpark is lokaal dominant en zal het karakter van het gebied beïnvloeden. Cliënten wijzen op artikel 2.8.1.1 sub e van de provinciale verordening: er moet ook worden gekeken naar de beleving van de windmolens in het landschap. Het beleven van het landschap doe je niet vanuit de lucht. Cliënten wijzen op de aanvulling op de PlanMer (door DHV) behorend bij de Windvisie Gelderland waarin het plaatsn van windmolens in open gebied als zeer negatief wordt beoordeeld.

Zowel Feddes/Olthof als het Geldersch genootschap hebben kritiek op de wijze waarop de windmolens worden ingepast in het landschap.

Volgens het Geldersch genootschap is de beoogde afstemming met de wetering, door de te kleine schaal van de wetering en het beperkt aantal turbines, niet of nauwelijks leefbaar. Verder wordt de lijnopstelling verzwakt door zowel de knik als de doorbreking (door het midden) door een verbindingsweg. Als gevolg hiervan kunnen de windturbines (twee aan weerszijden van de Ganzepoelweg) worden ervaren als een grootschalige poort.

Feddes/Olthof concluderen dat het niet voor de hand ligt om juist hier, in een kleinschalig en minder open landschap, een windpark op te richten.

Naar aanleiding van deze kritieken is gekeken of een andere opstelling van de windmolens de kritiekpunten kunnen ondervangen. Alternatieven geven problemen op het gebied van natuur en veiligheid. En dus grijpt verweerder terug naar het plan. Maar is de conclusie dat windmolens in dit gebied niet passend zijn dan niet logischer?

Participatie

In het provinciaal beleid wordt veel waarde gehecht aan participatie door omwonenden. In de omgevingsvisie staat:

‘Een evenwichtige verdeling van lusten en lasten van een windpark is belangrijk voor het creëren van draagvlak. Voor alle locaties van windturbines stelt de provincie de mogelijkheid tot participatie als randvoorwaarde. Participatie dient op het niveau van individuele projecten vorm en inhoud te worden gegeven.’

In het voorliggende ontwerp-inpassingsplan is echter niets geregeld over participatie. Het blijft in de toelichting bij de mededeling dat het gesprek hierover nog gevoerd moet worden (toelichting inpassingsplan, paragraaf 5.1). Dat is veel te vrijblijvend. Op geen enkele manier is gewaarborgd dat de omwonenden deelnemen in het park en/of daarvan (enig) profijt hebben. Ook uit de

zienswijzennota blijkt dat de gesprekken over participatie nog gevoerd moeten worden. Raedthuys kan dan wel aangeven open te staan voor participatie, concreet ligt er nog niets.

Geluidhinder en slagschaduw

In de zienswijzen is gewezen op het feit dat het plangebied ligt in een landelijk, stil, gebied. Het achtergrondgeluid zal dan ook laag zijn. Het geluid van de windmolens springt er dan sneller uit, wordt eerder als hinderlijk ervaren. Er is echter in het geheel geen onderzoek gedaan naar het achtergrondgeluid. Verweerder kan dus ook niet goed beoordelen of er redenen zijn om maatwerkvoorschriften op te leggen. Het opleggen van maatwerkvoorschriften kan tevens de paardenhouderij (als zijnde een bijzondere lokale omstandigheid) behoeden voor de bovengenoemde negatieve effecten.

In de zienswijzen is ook gewezen op de uitspraak van het Hof van Justitie van 19 oktober 2016 waaruit kan worden afgeleid dat de geluidsnormen en slagschaduwnormen uit het Activiteitenbesluit buiten toepassing moeten worden gelaten omdat voor het Activiteitenbesluit nimmer een milieueffectrapportage is opgesteld. Volgens de zienswijzennota is het Activiteitenbesluit niet een besluit waarop de uitspraak betrekking heeft omdat het Activiteitenbesluit een algemene regeling is. Dit standpunt is echter onjuist. Uit de uitspraak volgt dat ook algemene regels onder de MER-plicht kunnen vallen (r.o 51). Ook is duidelijk dat de voorschriften mbt geluidhinder en slagschaduw kaderstellend zijn voor het besluit windmolens te plaatsen.

Ik beschik bij de Raad van State over een doorlopende machtiging. Voor de betaling van het griffierecht verzoek ik u gebruik te maken van de rekening-courantverhouding met mijn organisatie.

Ik verzoek u dan ook het beroepschrift gegrond te verklaren met veroordeling van verweerder in de kosten.

Met vriendelijke groet,

H. Martens